

Romania,

Ministerul Apărării

Secretariatul general
84645

Domnului

ALBUIOAN

București, str. Județului nr.13, bl.18, sc.2, et.1, ap. 39, sector 2, cod 023756

Vă trimitem, alăturat, în original, punctul de vedere al Direcției legislație si asistență juridică referitor la problematica memoriului dumneavoastră adresat conducerii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării si transmis Ministerului Apărării pentru soluționare.

Cu stimă,

ȘEFUL SECȚIEI RELAȚII CU PUBLICUL Comandor

DĂNUȚ PANȚIRAȘU

NESECRET

=

PUNCT DE VEDERE

cu privire la memoriul domnului ALBU IOAN, domiciliat în București, adresat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării

În anul 2005, domnul Albu Ioan s-a mai adresat atât Președintelui României cât și ministrului apărării cu o petiție având același obiect, la care Direcția legislație și asistență juridică a formulat un răspuns către acesta, transmis sub nr. D.L. 1980 din 07.06.2005, pe care îl anexăm.

Menționăm faptul că, aspectele semnalate de petiționar nu pot fi reținute nici cu titlu de propunere legislativă așa cum menționează dispozițiile art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor*, aprobată cu modificări și completări prin *Legea nr. 233/2002*, deoarece acestea nu îmbracă o formă concretă.

De asemenea, este de menționat și faptul că sub aspectul reglementărilor legislative, în domeniul acordării unor drepturi ca urmare a dobândirii unei invalidități în calitate de personal al armatei, a fost emisă *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 03.11.2006, act normativ sub incidența căruia nu intră situația petentului.

Față de aspectele menționate anterior ne menținem punctul de vedere cuprins în răspunsul transmis petiționarului cu numărul sus amintit.

LOCTIITORUL ȘEFULUI DIRECȚIEI LEGISLAȚIE ȘI ASISTENȚA JURIDICA
Colonel

FLORIN MACIU

“In atentia Conducerii Consiliului National pentru Combaterea Discriminarii:

Domnule Presedinte,

Subsemnatul Albu Ioan, domiciliat in Bucuresti str. Judetului nr.13, bl.18, sc.2, et.1, ap.39, sector 2, telefoane: 242 55 21 sau 0721869643, adrese e-mail: ioanalbu@gmail.com, ma adresez dvs. Si membrilor CNCD in calitatile mele de persoana cu deficienta grava de vedere provenita din randurile militarilor romani (cecitate survenita in timpul si din cauza indeplinirii serviciului militar obligatoriu pe cand eram student militar al Academiei Navale din Constanta), dar si in cele de membru fondator si vicepresedinte a Ligii Internationale a Drepturilor Invalizilor de Armata-Romania (LIDIA-ROMANIA), Spre a analiza si va exprima asupra situatiei prezente a acestei categorii de fosti osteni ai tarii, care actualmente sunt persoane cu dizabilitati si ale caror nevoi si drepturi, cu caracter socio-militar, nu se regasesc in legislatia specifica a tarii.

In fapt ceea ce dorim prin prezentul demers este sa evaluati si sa va pronuntati (ca specialisti in probleme de discriminare) asupra unei realitati a vietii invalizilor de armata, *adica, daca suntem sau nu (din punct de vedere juridic) un grup defavorizat de veterani invalizi*, deoarece in realitate am fost facuti si suntem invizibili social in marea masa a persoanelor cu dizabilitati civile din Romania, fara a se tine seama de faptul ca, afectiunile medicale grave invalidante au survenit in timpul si din cauza indeplinirii serviciului militar obligatoriu (realitate certificata de comisiile medicomilitare).

Este evident ca, pentru a raspunde la solicitarea noastra, trebuie sa aveti informatii asupra LIDIA-ROMANIA, asupra problemelor reale din viata invalizilor de armata si ale familiilor acestora, asupra atitudinilor si actiunilor structurilor cazone din care provenim (de exemplu M.Ap.N.), asupra legislatiei Euro-Atlantice in materie care reglementeaza viata militarilor aflati in situatia noastra, precum si asupra concluziilor la care am ajuns noi cei care ne confruntam cu efectele generate de aceasta situatie.”

.....

“ 5. Concluziile si comentariile noastre:

LIDIA-ROMANIA s-a constituit din necesitatea de a informa si propune solutii care sa raspunda nevoilor reale de viata ale invalizilor de armata si ale familiilor acestora, dar si spre a veghea asupra aplicarii dispozitiilor legale, care trebuie sa le creeze, consolideze si garanteze statutul lor social si socio-militar.

In dialogul social propus de noi intregii societati romanesti, dorim sa se inteleaga si sa se accepte urmatoarele:

Cand este vorba de Cinstea si Onoarea Romaniei si ale Fortelor sale armate , nici un effort al comunitatii nu trebuie considerat prea mare, precum nici un interes al ei mai presus de acestea.

(1) Situatia prezenta a invalizilor de armata din Romania constituie o problema juridica, de drepturi ale omului si a cetateanului, fiind totodata un obiect al eticii si echitatii specifice domeniului militar.

Persoanele cu dizabilitati (handicap) au aceleasi drepturi ca toti ceilalti cetateni.

Primul articol al Declaratiei Universale ale Drepturilor Omului sustine:

Omului in totalitate; civile, politice, sociale, economice si culturale, asa cum sunt ele recunoscute de diferite conventii internationale, de Tratatul Uniunii Europene si de Constitutia Romaniei.

Consideram ca, situatia prezenta a invalizilor de armata evidentiaza o realitate contemporana, cu caracter socio-militar, reprezentand o problema grava si anacronica, din perspectiva Romaniei de tara membra NATO si incurs de aderare la Uniunea Europeana.

Totodata, sustinem cu fermitate faptul ca, rezolvarea corecta si eficienta a acestei situatii trebuie abordata tinandu-se cont atat de politicile si practicile in materie de la nivelul tarilor democratice din spatiul Euro-Atlantic, cat si de punctele de vedere ale celor implicati direct sau indirect.

Afirmam cu hotarare ca, Legea 164/2001 pentru invalizii de armata si familiile acestora constituie atitudinea legala, dar profund discriminatorie, prin care acestora li se refuza si li se incalca nevoile si drepturile (general umane si specifice socio-militare), fara a se intelege necesitatea sustinerii morale si materiale, pentru a compensa si remedia efectele generate de invaliditatea dobandita in timpul si din cauza serviciului militar (obligatoriu).

Ca si in cazul altor veterani invalizi din tara sau de peste hotarele Romaniei, si problematica de viata a invalizilor de armata se situeaza la interferenta domeniilor apararii si dizabilitatii; iar abordarea acestora, spre solutionare, trebuie facuta din perspectiva acestora de fosti militari, care sub arme fiind au devenit persoane cu diferite deficiente.

In ceea ce priveste Legea 19/2000, precum si alte dispozitii legale care

Se doresc sa acopere problematica de viata ale persoanelor cu dizabilitati, afirmam cu putere ca, **acestea raspund partial nevoilor si drepturilor invalizilor de armata din Romania, lipsind cu desavarsire reglementarile cu caracter socio-militar.**

Concret, **invalizilor de armata le sunt refuzate drepturile legale compensatorii si reparatorii**, cum ar fi: **morale** (grad militar onorific; dreptul la un loc de veci intr-un cimitir militar; ect.) si **materiale** (pensie militara, proteze gratuite, scutirea de taxe si impozite, transport public gratuit la clasa I, ajutor financiar substantial ca si in cazul militarilor disponibilizati, folosirea bazelor de recuperare medicala ce apartin fortelor armate, computere gratuite adaptate invaliditatii, caini utilitari gratuit, ajutoare financiare pentru reconversie profesionala, ect.).

Sustinem ca, **pana nu se va amenda Legea 164/2001**, in ceea ce priveste **criteriul de includere a unei persoane cu dizabilitati in sistemul national de asistenta sociala militara**, situatia invalizilor de armata si a familiilor acestora nu se va schimba radical, **reprezentand o problema nefireasca prin incalcarea grava a eticii si echitatii specifice domeniului militar, precum si a Constitutiei Romaniei si a tratatelor internationale semnate de tara noastra.**

Fara a exagera, situatia prezenta a invalizilor de armata si ale familiilor acestora

prin nerezolvarea ei corecta si eficienta poate prejudicia imaginea Romaniei si ale fortelor sale armate.

Din acelas considerent, LIDIA-ROMANIA, *ca reprezentanta legala a intereselor unei category de veterani invalizi (care, chiar daca sunt persoane cu dizabilitati, se afla sub incidenta Juramentului Militar depus)*, trebuie sa respecte coordonatele morale ale vietii cazone; fapt care nu trebuie considerat ca o **atitudine naiva, ci dorim sa fie inteleasa si acceptata.**

“Concluzie finala:

Invalizii de armata din Romania sunt un grup de fosti militari, care fiind obligati sa fie in serviciu militar comandat, au contactat afectiuni medicale grave invalidante, si carora le este refuzat dreptul legal de a primi sustinere morala si materiala din partea celor care sunt raspunzatori de pierderea sanatatii lor; adica, din partea Armatei Romane, a unei institutii de baza a societatii noastre.

Un principiu neacademic spune ca: **“Cine greseste plateste!”** Si din acest motiv, nu intelegem de ce trebuie sa fim sustinuti material de catre sistemul public de pensii, atata timp cat cel care ne-a cauzat invaliditatea se cunoaste, chiar mai mult isi recunoaste vinovatia.

Este evident ca, aceasta excludere a invalizilor de armata din sistemul national de asistenta sociala militara reprezinta efectul viziunii din acest domeniu; gandire care este specifica trecutului totalitar al Romaniei, prin incalcarea sistematica a demnitatii si a altor drepturi fundamentale ale omului/cetateanului.

*Avand in vedere ca se cunoaste data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, dar si ca cea mai grea provocare pentru toti romanii este integrarea tarii in aceasta comunitate, consideram ca normalizarea situatiei invalizilor de armata si ale familiilor acestora trebuie sa **reprezinte o urgenta pentru toate autoritatile nationale responsabile, caci si noi dorim sa fim cetateni europeni cu drepturi depline.***

Asadar, nu mai sunt acceptabile atitudini si actiuni legale (precum este

Legea 164/2001 in forma ei actuala si raspunsuri similare celui al oficialitatilor militare din cadrul M.Ap.N.) fata de problemele concrete ale vietii invalizilor de armata din Romania;

chiar mai mult decat acestea, cei responsabili, implicit LIDIA-ROMANIA, trebuie sa intervina activ, spre a gasi cea mai corecta si eficienta cale de includere sociala si mai ales socio-militara si a acestui grup de fosti osteni romani ce-si poarta din tinerete Crucea suferintei data de invaliditatea dobandita sub arme, dar din pacate si cea a stigmatizarilor si marginalizarilor de care au acestia parte in societate.

Deci, dorim sa se inteleaga si sa se accepte ca acest proces complex de normalizare a vietii invalizilor de armata reprezinta o provocare a intregii Romanii, care trebuie inclus in efortul comun de integrare a tarii noastre in Uniunea Europeana, prin identificarea, asimilarea si punerea in practica a intregii legislatii comunitare,

dar fara a minimaliza importanta respectarii acesteia in spirit.

.....
Bucuresti, 28.09.2006.”